

ราชันศาสตรา

LORD OF WEAPON

InFlames : เข็ญ

ลิขสิทธิ์โดย

Vol.

1

SIAM INTER
Multimedia

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
Inflames.

Lord of Weapon. -- กรุงเทพฯ : สยามอินเตอร์บุ๊คส์, 2554.

320 หน้า.

1.นวนิยายแฟนตาซี. I.ชื่อเรื่อง.

ISBN : 978-616-02-0233-1

ชื่อหนังสือ : Lord of Weapon

ผู้เขียน : InFlames

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง : กรกฎาคม 2554

จำนวน : 320 หน้า

ราคา : 200 บาท

ลิขสิทธิ์เป็นของ สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์ ภายใต้การดูแลของ บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน)
อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ห้ามลอกเลียนแบบส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้
รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด ไม่ว่าจะรูปแบบ หรือวิธีการใดๆ ในกระบวนการอิเล็กทรอนิกส์
การบันทึก การถ่ายภาพ หรือวิธีการใดโดยมิได้รับอนุญาต
ยกเว้นเพื่อการประชาสัมพันธ์หนังสือเท่านั้น

ผู้จัดพิมพ์
คณะที่ปรึกษา

ผู้อำนวยการสายกองบรรณาธิการพ็อกเก็ตบุ๊ค
รองบรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการสำนักพิมพ์
บรรณาธิการต้นฉบับ
เลขานุการกองบรรณาธิการ
ผู้จัดการฝ่ายเตรียมผลิต
รองหัวหน้าแผนกศิลปกรรม กองงานปกและสิ่งพิมพ์
รองหัวหน้าแผนกศิลปกรรม กองงานศิลปกรรมออกแบบรูปเล่ม
กองงานศิลปกรรม

ออกแบบปก-ภาพปก
จัดรูปเล่ม
หัวหน้ากองงานพิสูจน์อักษร
รองหัวหน้ากองงานพิสูจน์อักษร
พิสูจน์อักษร
ผู้อำนวยการใหญ่สายงานธุรกิจสิ่งพิมพ์
ผู้อำนวยการฝ่ายประชาสัมพันธ์
ผู้อำนวยการฝ่ายต่างประเทศ
ผู้อำนวยการใหญ่สายการผลิตและพัฒนาสินค้า
ฝ่ายการผลิต
แยกสี
พิมพ์ที่
จัดจำหน่ายทั่วประเทศ

สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์

ระวี ไหลทอง, สมชาย กุศลสวนสมบัติ, สฤกษ์ฤกษ์ แจ่มสมบุรณ์, วิฑูร นิรันตราย,
อัษฎลธิ ธีระสินธุ์, วิรัตน์ ทิมพูนพิศกุล, ปราชญ์ ไชยคำ, นवलพร สิทธิธนาวิธาน,
ภูษณาภรณ์ เกษเมธีกาญจน์
เอกราชพีร์ สุขกุลพิพัฒน์
สิทธิเดช แสนสมบุรณ์สุข

อนุรักษ์ ชาเสียง

ศรวิวรรณ บุญประเสริฐ

ปฎิญา ชูศักดิ์

อรุณพร พาทบุตร

นพกานต์ วงษ์คล้าย

เบญจภัทร บุญบงกชรัตน์

ประพัทธ์ รัตนาธิ, ศศิวิมล บุญสุภา, ภคิน พันธ์อำพล, กฤษณา ฤกษ์แสงศรี,
วิรุทธ ไชยชิต, นิลยา บุญช่วยชูสกุล

SUGAR NOPA

กฤษณา ฤกษ์แสงศรี

สุชาดา บุญเสริมเจริญสุข

พรทิพย์ พวงจำปา

สลิลลา ณะคง

ดวงตา เทียมทัต

ณิชนันท์ วิบูลย์ศิริวงศ์

กิตติวัฒน์ นิรันตราย

ชูชัย ศิระจินดา

ปฎิวัติ มัชฌาประเทศ, ยุวศรี หิรัญโน

S.S.Film Process

บริษัท กีเลนการพิมพ์ จำกัด

บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน) 459 ซ.ลาดพร้าว 48 แขวงสามเสนนอก
เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310

โทร. 0-2694-3031-33 ต่อ 1601-1607, 0-2276-5035-39

ลูกค้าสัมพันธ์ : โทร. 0-2693-0904

พิมพ์ที่

กระดาษกบอบสายตากรีนรีด

www.greenread.com

ตำนานสำนักพิมพ์

Lord of Weapon เป็นนิยายเกมออนไลน์เรื่องแรกๆ ที่ปรากฏอยู่ในเว็บไซต์เด็กดีดอทคอม ตั้งแต่ช่วงปี 2551 ถ้านับกันดีๆ ก็เขียนมานานกว่า 3 ปีแล้ว และทุกครั้งที่นักเขียนกลับมาอัปเดตก็จะวิ่งขึ้นสู่ Top 5 อยู่สม่ำเสมอ แสดงให้เห็นว่านิยายเรื่องนี้มีความพิเศษบางอย่างที่นักอ่านให้การสนับสนุนและไว้วางใจเป็นอย่างมาก ซึ่งต้องยอมรับว่านิยายเรื่องนี้เป็นฝีมือของนักเขียนไทยเรื่องแรกๆ ที่วางรากฐานให้นิยายเกมออนไลน์ยุคหลังหลาย ๆ เรื่องที่ได้รับการตีพิมพ์ไปก่อนหน้านี้

ในวงการวรรณกรรมไซเบอร์นั้นเป็นเรื่องยากมากที่นิยายของนักเขียนหน้าใหม่ที่ยังไม่ได้ตีพิมพ์ จะเบียดแซงนิยายหลายสิบเรื่องที่ได้ตีพิมพ์ขึ้นไปอยู่ใน Top 5 ได้ และเป็นเรื่องยากมากที่นิยายของนักเขียนคนนั้นจะร้อนแรงอยู่ตลอด เพราะนอกจากมอนสเตอร์ไซลออนไลน์และแฟนเจียออนไลน์แล้วก็มี Lord of Weapon อีกเรื่อง ที่สามารถสร้างปรากฏการณ์ดังกล่าวได้สำเร็จ ทั้งที่ไม่ได้มีการหนุนหลังจากสำนักพิมพ์ไหนๆ ว่ากันตามตรงก่อนหน้านี้ Lord of Weapon ก็เคยตกเป็นมयरองในฐานะผู้มาก่อน ที่ถูกนิยายยุคหลังเรื่องอื่นหยิบโครงเรื่อง จุดเด่น และจุดขายของตัวเองไปใช้กันอย่างสนุกสนาน

ทว่า Lord of Weapon ก็ไม่เคยยอมแพ้ แม้จะผ่านมาหลายปีนิยายเรื่องนี้ก็ยังไม่หายไปจากสายตาของนักอ่านบนโลกไซเบอร์ อาจเพราะมนตร์เสน่ห์เฉพาะด้านที่นำเรื่องโดยเมฆาน้อย พระเอกหนุ่มผู้มีความมุ่งมั่นในการดำเนินชีวิต แม้ครั้งแรกที่เข้าไปเล่นเกมจะเหลือแค่กางเกงในลายมังกรน้อย

สวมอยู่เพียงตัวเดียวกก็ตาม แต่เขาก็ไม่เคยหวาดหวั่น รวมถึงโครงเรื่องที่มีการเอาแฟนตาซีมาเข้ากับไซไฟอย่างสนุก และฉากต่อสู้สุดมันส์อลังการงานสร้าง การออกแบบอาวุธ ไอเทม ทักษะ และเวทมนตร์ที่ใช้ในเรื่องที่น่าตื่นตาตื่นใจราวกับผู้อ่านกำลังชมหนังฮอลลีวูดฟอร์มยักษ์อยู่สักเรื่อง

สิ่งนี้เองที่ผลักดันให้นิยายเรื่องนี้เข้าไปอยู่ในใจของนักอ่านแฟนตาซีสายพันธุ์ใหม่จนหลายคนต่างติดหนึบและกลายเป็นแฟนพันธุ์แท้ ที่ปัจจุบันมียอดผู้อ่านรวมถึง 683,138 ครั้ง ความคิดเห็น 8,309 คอมเมนต์ และมีแฟนพันธุ์แท้กว่า 898 คน ที่ในอนาคตคงจะเพิ่มมากขึ้นแน่ๆ

ระยะเวลา 3 ปีที่นิยายเรื่องนี้ฝ่าฟันมรสุมต่างๆ มาได้คงการันตีทุกอย่างได้ดีแล้วล่ะครับ

บรรณาธิการ

สารบัญ

บทที่ 1 ท่วงทำนองของการเริ่มต้นที่ผิดพลาด	11
บทที่ 2 เจริญเติบโต เมืองแห่งการเริ่มต้น	30
บทที่ 3 เลือดมังกรมันบีบกับทักษะชั้นสูง	48
บทที่ 4 หายนะบนเกาะแห่งการเริ่มต้น	66
บทที่ 5 ราชันตลิ่งตึกตีต๋อจอมอสูร	83
บทที่ 6 จุดสิ้นสุดของการต่อสู้	101
บทที่ 7 ลึกแห่งความป็นจริง	118
บทที่ 8 ภารกิจจากออสวีสาว	135
บทที่ 9 ภัตตาคารแห่งการนองเลือด	151
บทที่ 10 นรกตบวงร่วมเดินทาง	170

บทที่ ๑๑ การข่มขู่ทำร้ายกว่าการข่มขู่	186
บทที่ ๑๒ เขตคุ้มครองพิเศษของผู้ลี้ภัย	203
บทที่ ๑๓ วิทยุสื่อสารในขบวนการเคลื่อนไหว	220
บทที่ ๑๔ การติดต่อจอมเหวสงคราม	237
บทที่ ๑๕ การทำลายล้างและการล่มสลาย	254
บทที่ ๑๖ เมืองด่านหน้าประจัญหน้ากับการเลือกตั้ง	268
บทที่ ๑๗ เจ็ดมือของชาตินิยมทหาร	277
บทที่ ๑๘ การฝึกหัดที่ค่ายลับ	285
บทที่ ๑๙ เรื่องเล่าของพ่อ	293
ตอนพิเศษ กาศิทัศน์วิถีทางของอดีต	300

บทที่ 1 | ห้วงทำนองของกาเริ่มต้นที่ผิดพลาด

“ตัวละคร เมฆน้อย ระดับ 0 อาชีพผู้เริ่มต้น อายุ 18 ปี พลังโจมตี 0-18 จุด พลังป้องกัน 0-5 จุด ได้ทำการลงทะเบียนเสร็จสิ้น คุณต้องการจะเริ่มเกมเลยหรือไม่?”

เสียงจากระบบของเกมราชาศาสตร์ซึ่งเป็นเกมที่มียอดผู้เล่นสูงสุดในยุคปัจจุบันดังขึ้นเมื่อทำการสร้างตัวละครเสร็จสิ้น และแจ้งให้ผู้เล่นได้รับทราบถึงข้อมูลพื้นฐานของตัวละครดังกล่าว

“เริ่มเลยครับ”

เสียงตอบกลับด้วยวาจาที่หนักแน่นแต่สุภาพ บ่งบอกว่าผู้ที่ได้กล่าวออกมานั้นเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง และมันก็เป็นเสียงของผู้เล่นซึ่งเป็นเจ้าของตัวละครนาม ‘เมฆน้อย’ นั่นเอง

“ระบบจะทำการส่งท่านเข้าสู่ระบบแนะนำเบื้องต้น เพื่อให้ท่านได้เรียนรู้ถึงการดำเนินชีวิตในโลก ราชนศาสตร์ ที่นั่นท่านจะได้พบกับ NPC นางฟ้าผู้แนะนำ”

พริบ!!

เมื่อเสียงจากระบบดังจบลง ห้องสร้างตัวละครที่เคยสว่างไสวด้วย

แสงไฟก็พลันมิดมิดสนิทลง รอบกายของเมฆาน้อยไม่สามารถมองเห็นสิ่งใดได้เลยราวกับว่าดวงตาของเขาได้ถูกทำลายจนมิดบอด มือทั้งสองข้างของเขาพยายามควานหาที่ยึดเหนี่ยวไม่ให้ล้มลงเพราะความมิดมิด แต่ก็คว้าได้เพียงความว่างเปล่าเท่านั้น ทำให้เขาที่เคืองคว้างอยู่ท่ามกลางความมืดรู้สึกเหมือนลอยอยู่ในอวกาศก็มีปาน

เมฆาน้อยเดินโซเซไปมาจนจวนจะล้มลงอยู่รอบรัอกก็พลันมีแสงสว่างเกิดขึ้นอีกครั้ง และมันก็สว่างเจิดจ้ามากเกินไปจนเขาต้องเอามือทั้งสองข้างยกขึ้นมาปิดตา เพราะรู้สึกแสบตาเป็นอย่างมากถึงขนาดทนไม่ไหว ซึ่งเมื่อเวลาผ่านไปสักครู่หนึ่ง ดวงตาที่ถูกพรากเอาแสงสว่างไปของเขาก็สามารถกลับมาสู้กับแสงสว่างได้อีกครั้งหนึ่ง จากนั้นเขาจึงกวาดสายตามองไปรอบตัวอย่างรู้สึกสนใจ

ผู้ที่อยู่เบื้องหน้าของเขาเป็นหญิงสาวผมสีทองอร่าม นัยน์ตาสีเขียวเหมือนมรกต รูปร่างอวบอ้วนแน่น ผิวกายขาวราวเนื้อหยกชั้นดี ปีกสีขาวบริสุทธิ์ทั้งแปดข้างที่อยู่บนแผ่นหลังของเธอส่องแสงสว่างสะท้อนไปทั่วผืนนภาที่เมฆาน้อยกำลังยืนอยู่ด้วยท่าทางน่าหวาดเสียว และความคิดแรกที่เมฆาน้อยสามารถคิดได้หลังจากเห็นหญิงสาวคนดังกล่าวก็คือ หญิงสาวคนดังกล่าวต้องเป็นนางฟ้าที่มีอยู่ในจินตนาการเป็นแน่แท้

“เราคือ NPC นางฟ้าผู้แนะนำ ท่านคงจะเป็นผู้กล้าที่เดินทางมาจากต่างโลกเพื่อปราบเหล่าปีศาจร้ายและดำรงไว้ซึ่งความสงบสุขชั่วนิรันดรของโลกราชันศาสตร์านี้สินะ ก่อนอื่นท่านผู้กล้าจำเป็นต้องเรียนรู้สิ่งต่างๆ เกี่ยวกับโลกราชันศาสตร์เสียก่อน มิเช่นนั้นท่านจะใช้ชีวิตได้อย่างยากลำบาก”

ริมฝีปากของนางฟ้าเบื้องหน้ากำลังขยับพุดด้วยน้ำเสียงอันไพเราะจับใจชวนให้หลงใหล เสียงขับขานของเธอฟังราวกับท่วงทำนองของดนตรีที่กำลังบรรเลงอย่างแผ่วเบา หากแม้ว่าหญิงสาวที่อยู่เบื้อง

หน้านี้ไม่ได้เป็นแค่ NPC คนหนึ่งของระบบ ไม่ว่าชายใดที่ได้เห็นเธอก็ คงจะต้องหลงใหลในความงดงามของเธออย่างแน่นอน

“ต่อไปเราจะสอนท่านเกี่ยวกับการดำรงชีวิตในโลกราชันศาสตร์ ก่อนอื่นท่านผู้กล้าจำเป็นจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของโลก ราชันศาสตร์ ท่านผู้กล้าต้องการจะรับฟังหรือไม่?”

“ไม่ครับ”

เมฆาน้อยตอบออกไปด้วยน้ำเสียงอันหนักแน่นแต่สุภาพเช่นเคย ซึ่งการที่เขาทำแบบนี้ก็เพราะก่อนที่เขาจะเข้ามาในโลกราชันศาสตร์ เขา ได้ไปซื้อคู่มือเกี่ยวกับการเล่นเกมราชันศาสตร์มาอ่านล่วงหน้าบ้างแล้ว และถึงมันจะไม่ค่อยมีรายละเอียดมากสักเท่าไร แต่มันก็ได้สอนวิธีการ ดำรงชีวิตอยู่ในโลกราชันศาสตร์มาพอสมควร ดังนั้นเขาจึงไม่ จำเป็นจะต้องรับฟังคำแนะนำอะไรอีกต่อไป

“ท่านผู้กล้าจำเป็นจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์สวมใส่ ท่านผู้ กล้าต้องการจะรับฟังหรือไม่?”

“ไม่ครับ”

“ท่านผู้กล้าจำเป็นจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการต่อสู้ในโลกราชัน ศาสตร์ ท่านผู้กล้าต้องการจะรับฟังหรือไม่?”

“ไม่ครับ”

“ท่านผู้กล้าจำเป็นจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการหาเงินในโลกราชัน ศาสตร์ ท่านผู้กล้าต้องการจะรับฟังหรือไม่?”

“ไม่ครับ”

“ท่านผู้กล้าจำเป็นจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้น้ำยาฟื้นฟูพลัง ท่านผู้กล้าต้องการจะรับฟังหรือไม่?”

“ไม่ครับ”

“ท่านผู้กล้าจำเป็นจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการเลือกอาชีพต่างๆ ใน โลกราชันศาสตร์ ท่านผู้กล้าต้องการจะรับฟังหรือไม่?”

“ไม่ครับ”

เวลาร่วมหนึ่งชั่วโมงเต็มหมดสิ้นไปเพราะการพูดแต่ประโยคที่ซ้ำซาก ๆ ของ NPC นางฟ้าผู้แนะนำ ซึ่งมันก็ทำให้เมฆาน้อยที่ต้องฟังทุกคำพูดของ NPC นางฟ้าผู้แนะนำตนดังกล่าวต้องรู้สึกเกิดความเบื่อหน่ายเป็นอย่างมาก นั่นเพราะตลอดเวลาเขาต้องตอบคำว่า “ไม่ครับ” อยู่เพียงคำเดียว จนในที่สุดเขาก็อยู่ในสภาพที่แทบจะไม่ได้ฟังนางฟ้าเบื้องหน้าพูดอีกเลย แต่อาศัยจังหวะที่นางฟ้าพูดจบเขาก็ตอบว่า “ไม่ครับ” ออกไปทันที

“ท่านผู้กล้าต้องการจะรับอาวุธและเครื่องแต่งกายสำหรับผู้เริ่มต้นหรือไม่?”

“ไม่ครับ”

เมฆาน้อยยังคงตอบคำถามออกไปด้วยความเคยชินเช่นเดิมเหมือนทุกครั้งก่อนหน้านี้ แต่พอเขารู้ตัวอีกทีมันก็สายเกินไปเสียแล้ว และนี่ถือเป็นความผิดพลาดครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เขาเคยทำมา

“อ๊ะ! เดียวครับ เมื่อสักครู่ผมพูดผิดไป”

เมฆาน้อยพยายามพูดกับ NPC นางฟ้าผู้แนะนำเบื้องหน้าเมื่อรู้ว่าตนได้ทำเรื่องผิดพลาดลงไปจนยากจะแก้ไขได้ แต่ดูเหมือนการดีนรนของเขาจะไม่เป็นผลแม้แต่หน่อย

“สุดท้าย เราจะมอบกล่องของขวัญให้ท่านผู้กล้าหนึ่งใบพร้อมกับนาฬิกาข้อมือของระบบที่จะต้องส่งมอบให้กับผู้กล้าทุกท่านที่เดินทางมาจากต่างโลก”

เมฆาน้อยไม่อาจแก้ความผิดพลาดของตนได้อีกเพราะ NPC นางฟ้าผู้แนะนำเบื้องหน้าทำงานตามระบบที่ถูกตั้งเอาไว้จนมาสู่ขั้นตอนสุดท้ายเสียแล้ว ซึ่งมันก็ส่งผลให้ในใจเมฆาน้อยยามนี้รู้สึกเสียใจอย่างบอกไม่ถูกเลยทีเดียว

NPC นางฟ้าผู้แนะนำได้ส่งกล่องสีขาวใบเล็ก ๆ ใบหนึ่งกับ

นาฬิกาข้อมือสีเงินแวววาวให้กับเมฆาน้อยหนึ่งเรือน ซึ่งเมฆาน้อยที่ได้ อ่านคู่มือมาก่อนก็ทราบได้ทันทีว่านาฬิกาข้อมือนี่คือสิ่งจำเป็นมากที่สุด สำหรับการเล่นเกม เพราะมันเป็นสิ่งที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารตามช่อง ติดต่อสื่อสารต่าง ๆ รวมไปถึงเรื่องของช่องเก็บอุปกรณ์และกระเป๋าบรรจุเงินที่จะต้องใช้ รวมไปถึงรายการของทักษะอีกมากมาย อีกทั้งยังใช้สำหรับแจ้งบอกสถานะตัวละครในปัจจุบันของตนเองด้วย ซึ่งการทำงานของนาฬิกา ก็จะแสดงผลออกมาในรูปแบบของข้อมูลแสงบนอากาศหรือภาพ ไฮโลแกรม 3 มิติสุดทันสมัย

เมฆาน้อยรับของทั้งสองสิ่งที่ NPC นางฟ้าผู้แนะนำมอบให้มา อย่างรู้สึกกล้ากลืน จากนั้นเขาก็สวมใส่นาฬิกาข้อมือซ้าย และทำการ กดปุ่มบนนาฬิกาเพื่อเรียกใช้งานช่องเก็บอุปกรณ์ให้ปรากฏออกมาเบื้องหน้าของตนเอง ก่อนที่จะนำเอากล่องสีขาวที่ได้มาใส่ลงไปด้วยง่ายดาย โดยที่ช่องเก็บอุปกรณ์นี้สามารถใช้เก็บของต่าง ๆ ภายในเกมหรือที่เรียกตามภาษาเกมว่า ไอเทม ได้ถึง 100 ช่อง และหากว่าไอเทมที่ใส่ลงไป เป็นพวกอุปกรณ์ใช้แล้วหมดไปจำพวกน้ำยาฟื้นฟูพลังก็จะสามารถเก็บไว้ จำนวนมากขนาดไหนก็ได้ โดยจะสิ้นเปลืองช่องเก็บอุปกรณ์แค่เพียงช่องเดียวเท่านั้น แอมระบบยังไม่คิดเรื่องน้ำหนักรวมทั้งหมดที่ผู้เล่นต้องแบกรับเอาไว้ ดังนั้นมันจึงถือได้ว่าเป็นการช่วยเหลือผู้เล่นไปอีกทางหนึ่ง จากทางระบบนั่นเอง

“บัดนี้! เราจะส่งท่านเข้าสู่โลกของราชันศาสตร์ ขอให้ท่าน จงโชคดี”

NPC นางฟ้าผู้แนะนำยังคงพูดด้วยวาจาไพเราะเช่นเดิม และเมื่อเธอกล่าวจบลง แสงสว่างเจิดจ้าสายหนึ่งก็สาดแสงขึ้นห่อหุ้มร่างของเมฆาน้อย เอาไว้ทุกทิศทาง จนทุกอย่างรอบด้านมองเห็นเป็นเพียงสีขาวล้วนทั้งหมด จากนั้นร่างกายของเมฆาน้อยก็ได้อันตรธานหายไปจากท้องฟ้า สีครามไปอย่างไร้ร่องรอยและเหลือทิ้งไว้เพียงความว่างเปล่าเท่านั้น

วืง!

เมฆาโน่ยรู้สึกราวกับว่าตัวเองได้ถูกกระชากไปมาด้วยความรวดเร็วสูงเพราะแสงสว่างอันเจิดจ้าที่ห่อหุ้มร่างของเขาไว้ ซึ่งพริบตาต่อมาที่แสงสว่างจางลงเมฆาโน่ยก็พบว่าตนเองมายืนอยู่ที่บนถนนอันทอดยาวสายหนึ่ง ซึ่งทอดยาวไปจนถึงประตูเมืองที่อยู่ไกลออกไปจนสุดสายตา ภาพที่เขาสัมผัสและรู้สึกได้คือทุกสิ่งที่อยู่รอบกายของเขาซึ่งน่าจะเป็นแค่เพียงโลกที่ถูกสร้างขึ้นกับมีสภาพสมจริงจนอดนึกชื่นชมอยู่ในใจมิได้

“อู๋ย!! หนาว!!”

แต่ในช่วงที่เขากำลังนึกชื่นชมกับสิ่งรอบกายอยู่นั้น ร่างของเขาก็พลันรู้สึกสั่นสะท้านด้วยความหนาวเหน็บเพราะสายลมเย็นที่พัดโชยมาอย่างเอื่อยๆ จนอดสยบ่นในความหนาวเย็นไม่ได้ จากนั้นเม็ดเหงื่อก็ปรากฏขึ้นบนใบหน้าของเมฆาโน่ยเม็ดใหญ่ เพราะความตกใจกับบางสิ่งบางอย่างที่ได้เกิดขึ้นกับตนเอง

“เป็นไปได้ไม่น่า!”

เมฆาโน่ยรอบภาวนาในใจว่าอย่าให้สิ่งที่เขากำลังคิดอยู่เป็นจริงเลย แต่ทว่ามันเหมือนฟ้าจะเล่นตลกกับเขา เพราะทันทีที่เมฆาโน่ยก้มหน้ามองสำรวจบนร่างกายของตนเองก็พบว่า บัดนี้ตัวเขานั้นได้เหลือเพียงกางเกงในสีขาวลายมังกรน้อยสวมใส่อยู่แค่เพียงตัวเดียวเท่านั้น และเหตุที่เป็นแบบนี้ก็สืบเนื่องมาจากการที่เขาปฏิเสธไม่รับอาวุธกับเครื่องแต่งกายของผู้เริ่มต้นจาก NPC นางฟ้าผู้แนะนำนั่นเอง ซึ่งมันก็ทำให้เขาได้แต่ยืนน้ำตาซึมด้วยความซาบซึ้งใจที่อย่างน้อยทางระบบก็ยังใจดีกับเขาอยู่บ้างที่ไม่ได้ส่งเขาไปเกิดในเมือง เพราะหากจุดเกิดอยู่ในเมืองละก็คงจะมีใครบางคนถูกเรียกว่า “ไอ้โรคจิต” ตั้งแต่เริ่มเกมวันแรกอย่างแน่นอน

เป็นที่รู้กันดีว่าในเกมราชันศาสตราที่เปิดบริการอยู่ในขณะนี้ได้ถูก

ออกแบบมาว่า หากไม่สวมใส่อาวุธจะไม่สามารถทำการต่อสู้ได้ ดังนั้น เมฆน้อยจึงได้แต่นั่งหมดอาลัยตายอยากอยู่คนเดียวอย่างไม่อาจทำอะไรได้เลยแม้แต่บ่อย เพราะถึงแม้จะเป็นที่รู้ๆ กันดีว่าสัตว์อสูรนั้น เมื่อมันถูกสังหารจนตายก็จะมีภาระให้ของที่ตามภาษาเกมจะเรียกกันว่า **การดรอปไอเทม** ก็ตาม และสัตว์อสูรระดับต้นๆ ก็จะให้ของจำพวกเงิน เล็กน้อยจนไปถึงอาวุธกับเครื่องแต่งกายระดับต่ำๆ สำหรับผู้เล่นใหม่ แต่ทว่าเมฆน้อยในตอนนี้อยู่ไม่มีอาวุธที่จะใช้เพื่อออกไปล่าสัตว์อสูรหาเครื่องแต่งกายมาใส่ได้

ครั้งนี้จะให้ปากหน้าเข้าเมืองไปก็กลัวว่าตัวเองจะหน้าแตกจนไม่กล้าเข้ามาเล่นเกมราชันศาสตร์อีกเลย ก็ใครใช้ให้เกมนี้มันใช้ใบหน้าจริงๆ ของตัวเองที่อยู่ในโลกของความเป็นจริงเล่นกันแล้ว และคงไม่ต้องคิดเลยว่าหากเขาเข้าเมืองไปแล้ว ในเว็บบอร์ดหรือตามเว็บไซต์เกี่ยวกับเกมคงจะได้มีหน้าตาของเขาติดเอาไว้หราแน่นอน แล้วชีวิตในสังคมจริงของเขาจะทำอย่างไรกัน

เมื่อเมฆน้อยอับจนหนทางจนถึงขีดสุดแบบนี้ สมองของเขาก็ต้องครุ่นคิดอย่างเร็วใจเพื่อหาทางออก จากนั้นเขาก็ตัดสินใจทำอะไรบางอย่างเพื่อให้ผ่านพ้นเรื่องคราวนี้ไปได้ และสิ่งที่เขากำลังจะทำจากนี้ไปก็คงจะไม่มีผู้เล่นคนใดเคยทำมาก่อนอย่างแน่นอน

แคว้ง!!!

เสียงวัตถุกำลังตกลงสู่กันของกล่องทรงสี่เหลี่ยมสีดำสนิท ซึ่งหากมองพิจารณาดูอย่างถี่ถ้วนแล้วก็จะพบว่ามันคือถังขยะดี ๆ ใบหนึ่งที่สามารถพบเห็นได้โดยทั่วไปในโลกแห่งความจริงนี้เอง และการที่มันถูกนำมาตั้งไว้ในเกมแบบนี้ก็เพราะทางผู้ออกแบบเกมต้องการจะให้เกมมีความสมจริงมากที่สุดอย่างที่ได้โฆษณาเอาไว้อย่างสวยงาม โดยถังขยะในเกมนี้จะใช้สำหรับใส่ไอเทมที่ผู้เล่นไม่ต้องการและจะถูกทำลายทิ้งหลังจากครบกำหนดเจ็ดวันภายในเกม

ซึ่งบรรดายุทธภัณฑ์และเครื่องแต่งกายรวมไปถึงอุปกรณ์ต่างๆ ในเกม
 ราชันศาสตร์านั้นได้ถูกออกแบบมาให้ไม่สามารถโยนทิ้งได้ ดังนั้นถ้าหาก
 ต้องการจะทิ้งจริงๆ ก็ต้องเอาไอเทมเหล่านั้นมาทิ้งลงในถังขยะเพียง
 อย่างเดียวเท่านั้น ฉะนั้นภาพของผู้เล่นสวมกางเกงในสีขาวลายมังกร
 น้อยเดินคู้ยถังขยะจึงเกิดขึ้นมาในโลกราชันศาสตร์เป็นครั้งแรก และ
 หากพิจารณาจากลักษณะอย่างถึถ้วนแล้วผู้เล่นคนดังกล่าวก็จะเป็นคน
 อื่นไปไม่ได้นอกจากผู้เล่นเมฆาน้อยนั่นเอง

“ผู้เล่นเมฆาน้อย ปฏิบัติตามเงื่อนไขลุล่วง ได้รับทักษะเสริม
สืบเสาะ ระดับ 1”

เสียงจากทางระบบที่ดังขึ้นภายในหัวของเมฆาน้อยเพื่อแจ้งให้เขา
 ได้ทราบว่าตอนนี้เขาได้รับทักษะแรกเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทว่าในใจของ
 เขายามนี้กำลังร้องไห้อยู่ เพราะภาพของเขาตอนนี้ไม่ต่างอะไรไปจากคน
 บ้าที่เดินคู้ยขยะอยู่ตามข้างถนนในโลกแห่งความจริงไม่มีผิดเพี้ยน และ
 ใครจะไปคิดว่าในชีวิตเขาจะได้มีโอกาสมาทำแบบนี้สักครั้ง หากแต่มัน
 เป็นประสบการณ์ที่ไม่น่าลืมนลองเลยจริงๆ ส่วนเรื่องทักษะที่ได้มานั้น
 เมฆาน้อยก็ดีใจไม่ออกเลยแม้แต่น้อย เพราะทักษะที่ได้มาจากการคู้ยถัง
 ขยะนั้นหากเปลี่ยนให้คนอื่นเป็นคนได้แทนก็คงจะรู้สึกดีใจไม่ออกเช่นกัน

“ทุเรศตัวเองชะมัด”

เมฆาน้อยบ่นพึมพำกับตนเองอย่างหัวเสียพลางก้มหน้าก้มตาคู้ย
 ถังขยะต่อไปเรื่อยๆ โดยที่ในใจอยากจะลบตัวละครตัวนี้ทิ้งเสียเหลือเกิน
 แต่ดันติดอยู่ตรงที่เขาจำเป็นจะต้องไปทำการออฟไลน์ที่โรงแรมซึ่งอยู่
 ภายในเมืองก่อนจึงจะสามารถทำอย่างที่ต้องการได้ ทว่าการเข้าเมืองใน
 สภาพนี้นั้นมันก็เหมือนกับการฆ่าเขาให้ตายอยู่ดี ดังนั้นเมฆาน้อยจึงได้
 แต่ด่าทอในความโง่เขลาของตนเองที่ดันไปปฏิเสธการรับอาวุธและเครื่อง
 แต่งกายจาก NPC นางฟ้าผู้แนะนำซะได้

เมฆาน้อยเดินคู้ยถังขยะถึงแล้วถึงแล้วอย่างมีความหวัง แต่เขาก็ได้

มาเพียงแต่ความว่างเปล่าเท่านั้น เขาเดินคืบคูดึงขยะรอบ ๆ เมืองเริ่มต้น ตั้งแต่เหนือจรดใต้ ตะวันออกถึงตะวันตกเป็นเวลาสามชั่วโมงเต็มจนมาถึงถึงขยะใบสุดท้ายที่ยังไม่ถูกเขาขุดคุ้ย ดังนั้นเขาจึงรีบเข้าไปเปิดถึงขยะใบดังกล่าวอย่างรวดเร็วทันที

จนถึงที่สุดเมฆาโน่ยก็ยังคงไม่ละทิ้งความหวัง ดังนั้นความหวังจึงไม่ละทิ้งเมฆาโน่ยด้วยเช่นกัน เพราะหลังจากเปิดถึงขยะใบสุดท้ายออกมาเสร็จ ใบหน้าของเมฆาโน่ยก็แทบจะร้องให้ออกมาด้วยความดีใจทันที เพราะสิ่งที่นอนนิ่งอยู่ในถึงขยะใบนั้นก็คือ **ดาบไม้ของผู้เริ่มต้น** ที่มีพลังโจมตี 5 จุดนั่นเอง ทว่าถึงมันจะเป็นแค่ขยะสำหรับใครหลาย ๆ คนก็ตาม แต่สำหรับเมฆาโน่ยในยามนี้นั้นมันดูไม่ต่างอะไรไปจากอาวุธที่วิเศษสุดแสนเลิศเลอก็กัมปान

“ทักษะเสริม สืบเสาะ ของผู้เล่นเมฆาโน่ย เลื่อนเป็นระดับ 10”
เสียงจากระบบเกมดังขึ้นในศีรษะของเมฆาโน่ยเพื่อรายงานให้ทราบถึงการเลื่อนระดับของทักษะสืบเสาะที่เมฆาโน่ยเปิดดูข้อมูลของทักษะดังกล่าวก็พบว่ามันมีประโยชน์แค่เพียงเรื่องในการค้นหาเพียงอย่างเดียวเท่านั้น และมันก็ไม่ใช่ทักษะที่จะนำออกมาใช้ต่อสู้ได้ ดังนั้นเขาจึงไม่สนใจมันอีกต่อไป

เมื่อเมฆาโน่ยได้อาวุธมาอยู่ในมือแล้วก็ยอมทำให้เขาสามารถไปต่อสู้กับสัตว์อสูรได้สักที ซึ่งแน่นอนว่าสัตว์อสูรที่เขาเลือกเป็นอันดับแรกยอมเป็น **กระต่ายป่า** ระดับ 1 อย่างแน่นอน เพราะในคู่มือที่เมฆาโน่ยศึกษามาบอกเอาไว้ว่ามันเป็นสัตว์อสูรที่มีระดับต่ำสุดและมีจำนวนมากที่สุดบนเกาะเริ่มต้น ที่สำคัญคือ เมื่อมันตายจะมีโอกาสดรอปเครื่องแต่งกายสำหรับผู้เริ่มต้นมาให้เขาได้สวมใส่อีกด้วย ดังนั้นถึงเมฆาโน่ยจะไม่เคยเล่นเกมมาก่อนก็ตามที แต่ก็ยังดีที่เขาได้อ่านคู่มือมาบ้าง ไม่เช่นนั้นเขาคงจะต้องลำบากมากกว่าที่เป็นอยู่ขณะนี้อย่างแน่นอน

“ผู้เล่นเมฆาโน่ย ปฏิบัติตามเงื่อนไขลุล่วง ได้รับทักษะเสริม

ฝึกฝนการใช้ดาบ ระดับ 1”

“ผู้เล่นเมฆาโน่ย สังกหารกระต่ายป่า ระดับ 1 ได้รับค่า
ประสบการณ์ 100 จุด”

“ผู้เล่นเมฆาโน่ย ได้เลื่อนระดับของตัวเองละครเป็นระดับ 1”

เสียงจากระบบที่ดังขึ้นในหัวของเมฆาโน่ยจบลงพร้อมกับซากของ
กระต่ายป่าตัวแรกที่นอนทอดร่างอยู่บนพื้นและกำลังจะกลายสภาพเป็น
ละอองแสงสีขาวสูญสลายหายไปจากสายตา เมฆาโน่ยก้มลงเก็บขน
กระต่ายที่พ่นกับเหรียญเงิน 2 เหรียญ ที่กระต่ายป่าครอบไว้ให้ขึ้นมาดู
ก่อนจะใส่ลงไปในห้องเก็บอุปกรณ์อย่างไม่ได้สนใจมากนัก และกล่าว
ออกมาอย่างอารมณ์เสีย

“อะไรกันเนี่ย! แค่กระต่ายตัวเดียวต้องใช้ดาบฟันมากกว่าสิบครั้ง
ถึงจะฆ่ามันได้ เกมของที่ครอบให้ยังมีแค่นี้เดี๋ยวอีก”

จากนั้นเมฆาโน่ยก็เดินเข้าไปต่อสู้กับกระต่ายป่าตัวต่อไปพลาง
บ่นตลอดว่าเกมนี้ช่างทรมานผู้เล่นเสียเหลือเกิน เพราะนอกจากจะรู้สึก
ร้อนหนาวกับสภาพอากาศแล้ว ยังต้องรู้สึกเหนื่อย รู้สึกหิว รู้สึก
กระหายน้ำ เกมยังรู้สึกเจ็บตัวเมื่อถูกสัตว์อสูรโจมตีสวนกลับอีกต่างหาก
และแบบนี้จะไม่ให้เขาต้องบ่นกระปอดกระแปดออกมาอย่างหัวเสียได้
อย่างไร

ภาพของผู้เล่นสวมใส่กางเกงในสีขาวลายมังกรน้อยถือดาบไม้ไล่
สังหารกระต่ายป่าสุดอ่อนแอปรากฏขึ้นบนผืนหญ้าที่ทอดยาวจนสุดลูกหูลูกตา
เมฆาโน่ยไล่สังหารกระต่ายป่ามากกว่าหกชั่วโมงเต็มอย่างไม่ได้พัก
จนในที่สุดความพยายามก็ทำให้เขาได้เครื่องแต่งกายของผู้เริ่มต้นมาใส่
ครบชุดจนได้ และถึงแม้มันจะเป็นเพียงเครื่องแต่งกายระดับต่ำๆ เกม
ยังไม่มีราคา หน้าซ้ำพลังป้องกันของมันยังแทบจะไม่มีเลยก็ตาม แต่ใน
สายตาเมฆาโน่ยที่ลำบากหามาในสภาพเหนื่อยหอบจนแทบจะเป็นลม
อยู่รอบร่อนนั้น มันกลับเป็นเครื่องแต่งกายที่ดูมีคุณค่าทางใจที่ไม่ว่า

สิ่งไหนก็หามาเปรียบไม่ได้ไปในทันที

เมื่อได้เครื่องแต่งกายสำหรับผู้เริ่มต้นมาสวมใส่ปกปิดร่างกายตามความตั้งใจแล้ว เมฆาโน่ยที่เหนื่อยอ่อนเต็มทีจึงไปนั่งพักอยู่ที่ใต้ต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่งที่แผ่กิ่งก้านสาขาออกมาคอยให้ร่มเงากับเขา จากนั้นเขาก็ทำการสำรวจของที่ได้มาจากกระต่ายป่าตลอดเวลากว่าหกชั่วโมงที่เขาไล่ฆ่าพวกมัน ซึ่งแน่นอนว่านอกจากเครื่องแต่งกายสำหรับผู้เริ่มต้นแล้ว เมฆาโน่ยยังได้ **หุ้กระต่ายกล้าตาย** ที่มีคุณสมบัติตายแทนเขาได้ครั้งหนึ่งกับกล่องสีดำมาอีกหนึ่งใบ ส่วนที่เหลือจะเป็นขนของกระต่ายป่าและใบไม้ประหลาดๆ ที่เป็นสีแฉกซึ่งเขาไม่ได้สนใจเท่าไรหรอกกับเงินอีก 2,000 เหรียญเงิน ซึ่งถือได้ว่าเป็นรายรับที่น้อยนิดมากหากเทียบกับเวลาที่ต้องเสียไป ดังนั้นเมฆาโน่ยจึงไม่ชอบใจเท่าไรที่ทางระบบมีความมกมากขนาดนี้

เนื่องจากเมฆาโน่ยมีเวลาว่างเพราะต้องหยุดพักก่อนให้ร่างกายหายจากอาการเหนื่อย เพื่อจะได้ไปล่ากระต่ายป่าชุดต่อไปที่กำลังจะเกิดขึ้นใหม่ตามเวลาที่ทางระบบได้ตั้งไว้ ดังนั้นเขาจึงได้หยิบกล่องสีขาวที่ได้จาก NPC นางฟ้าผู้แนะนำ และกล่องสีดำที่ดรอปได้มาจากกระต่ายป่าออกมาพิจารณาดู ก่อนจะทราบว่ามันเป็นกล่องที่มีลักษณะและรูปร่างเหมือนกันไม่มีผิดเพี้ยน ซึ่งสิ่งที่แตกต่างกันก็คือ สีของพวกมันที่ต่างกันเพียงอย่างเดียวเท่านั้น และจากการที่เขาได้อ่านคู่มือก่อนเล่นเกมมาบ้างก็ทำให้เขารู้ว่าพวกกล่องเหล่านี้จะต้องทำการเปิดออกเสียก่อนถึงจะพบไอเทมที่ทางระบบจะส่งมาให้ข้างใน

เมื่อเป็นแบบนี้เมฆาโน่ยจึงทำการเลือกเปิดกล่องสีขาวที่ได้มาจาก NPC นางฟ้าผู้แนะนำเป็นอันดับแรก โดยที่ภายในใจก็ภาวนาอย่างตื่นเต็นว่าขอให้ตัวเองได้รับไอเทมที่มีประโยชน์ต่อตนเองบ้างก็เพียงพอแล้ว

ปิ๊บ!!

คลาวด์ คุชิโนดาร์ เข้าเล่นเกมราชนศาสตร์
โดยใช้ชื่อตัวละครว่าเมฆาน้อย เขาได้อ่านคู่มือเล่นเกมมาก่อน
ทำให้มีความมั่นใจมากถึงขนาดไม่สนใจคำแนะนำของ NPC
ส่งผลให้ต้องพบกับความผิดพลาดครั้งใหญ่
เพราะไปปฏิเสธรับเครื่องแต่งกายและอาวุธสำหรับผู้เล่นมือใหม่
จากเหตุการณ์ดังกล่าวเมฆาน้อยจึงต้องเริ่มเล่นเกม
โดยมีกางเกงในลายมังกรสวมใส่อยู่เพียงตัวเดียว!

นิยายออนไลน์แฟนตาซีแนวใหม่ที่กำลังร้อนแรงอยู่ในโลกไซเบอร์
รับประกันความมันส์ด้วยยอดผู้ชมกว่า 683,138 ครั้ง
ความคิดเห็น 8,309 คอมเมนต์และมีแฟนพันธุ์แท้กว่า 898 คน!

SIAM INTER
Multimedia

ราคา 200 บาท

B1809 / นวนิยายแฟนตาซี / www.smm.co.th / ออกแบบปก-ภาพปก : Tanawat Muninnimit

สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์ ไบรอนด์บริษัท สยามอินเตอร์มีเดีย จำกัด (มหาชน)
459 ลาดพร้าว 48 แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310 ลูกค้าสัมพันธ์ โทร. 0-2693-0904

ISBN 978-616-02-0233-1

9 786160 202331

03-04-00749-100

0 304007 491008